

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/866/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6311203372
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6311203372.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s. r. o., Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, IČO: 36 613 843 proti odporkyni S. J., nar. XX. XX. XXXX, F. XX, XXX XX D., zastúpenej procesným opatrovníkom Mgr. Petrom Zelenčíkom, súdnym tajomníkom Okresného súdu Brezno, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: OZ Právna pomoc spotrebiteľom so sídlom Sofijská 13, Košice, zastúpeného JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom, so sídlom Stará Baštová 2, 041 01 Košice, adresa na doručovanie: Budapeštianska 8, 040 13 Košice, v konaní o zaplatenie 438,93 € s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 5C/178/2011-101 zo dňa 04. 06. 2013 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi konania na strane odporkyne trovy právneho zastúpenia vo výške 65,58 €, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia m e n í tak, že navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi konania na strane odporkyne trovy právneho zastúpenia vo výške 21,86 € na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, JUDr. Ladislava Mikluša, advokáta so sídlom v Košiciach, vedený pod číslom XXXXXXXXXXX/XXXX, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Účastníci konania a vedľajší účastník konania na strane odporkyne nemajú právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi 112,81 € spolu s úrokom z omeškania ročne zo sumy 27,58 € od 01. 06. 2008 až do zaplatenia, zo sumy 33,24 € od 28. 06. 2008 až do zaplatenia, zo sumy 1,99 € od 29. 07. 2008 až do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti okresný súd návrh navrhovateľa zamietol. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa ustanovenia § 142 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte len „OSP“) tak, že zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi konania na strane odporkyne trovy právneho zastúpenia vo výške 65,58 € do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že skúmal dôvodnosť nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty, pričom dospel k záveru, že žalobný návrh je dôvodný v časti istiny spočívajúcej v nezaplatených poplatkoch za poskytnuté telekomunikačné a administratívne služby vo výške 62,81 € a zmluvnej pokute vo výške 50,- €, spolu s 8,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 27,58 € od 01. 06. 2008 až do zaplatenia, zo sumy 33,24 € od 28. 06. 2008 až do zaplatenia, zo sumy 1,99 € od 29. 07. 2008 až do zaplatenia. Vo zvyšnej časti návrh zamietol. Vo vzťahu k trovám konania okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že na rozhodnutie o trovách konania aplikoval ustanovenie § 142 ods. 2 OSP, pretože úspech navrhovateľa a odporkyne resp. vedľajšieho účastníka konania na strane odporkyne bol len čiastočný. Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal, aby súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť mu 438,93 €; súd na základe vykonaného dokazovania navrhovateľovi vyhovel v časti istiny vo výške 112,81 € a príslušenstva. Vo zvyšnej časti

bola úspešná odporkyňa. Pomer úspechu účastníkov je teda 3 : 1 v prospech odporkyne, preto zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne 50 % z uplatnených trov právneho zastúpenia vo výške 65,06 €, (ktoré pozostávajú z odmeny za 2 úkony právnej služby po 24,90 € a z režijného paušálu 2 x po 7,63 €) z ktorej sumy 50 % je 32,53 € (65,06 € : 2).

Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sa do výroku o trovách konania v podaní zo dňa 19. 09. 2013 navrhovateľ odvolal a v odvolaní uviedol, že podáva odvolanie v časti, v ktorej okresný súd zaviazal navrhovateľa na úhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi a to z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci čo odôvodnil tým, že pokiaľ súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 50 % z uplatnených trov konania, tak navrhovateľ poukazuje na ustanovenie § 150 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, z ktorého vyplýva, že ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť. Podľa názoru navrhovateľa v danom prípade bola namieste aplikácia ustanovenia § 150 ods. 2 OSP, pretože predmetné ustanovenie sleduje hlavne jednoduchosť a nákladovú efektívnosť vedenia súdnych sporov, to znamená, že zmyslom tohto ustanovenia je, aby strana, ktorá nemala v konaní úspech bola povinná zaplatiť len trovy konania, ktoré sú úmerné hodnote pohľadávky, pričom je potrebné vychádzať zo zásady primeranosti a úmernosti trov konania vo vzťahu ku výške žalovanej istiny, ale aj vo vzťahu k povahe veci, posúdeniu jej zložitosti a obsahu podaní. V uvedenej súvislosti navrhovateľ v odvolaní zdôraznil, že vedľajší účastník vystupuje opakovane v obdobných veciach s obsahovo rovnakými jednoduchými podaniami, preto má za to, že mu náhrada trov konania nepatrí. Navrhovateľ v odvolaní ďalej uviedol, že podľa jeho názoru vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť spotrebiteľom právnu pomoc v súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Poukázal pritom na dôvodovú správu k zákonu č. 384/2008 Z. z., podľa znenia ktorej cieľom novelizácie Občianskeho súdneho poriadku bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám na ochranu, ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby, najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Podľa názoru navrhovateľa úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc a ktorý bude v danej oblasti aj materiálne a personálne vybavený a odborne kompetentný. Uviedol, že združenie založené na ochranu spotrebiteľa je účelné zakladať len v tom prípade, ak samotné združenie je spôsobilé poskytovať ochranu spotrebiteľovi, inak nemožno hovoriť o naplnení samotnej podstaty zákonných ustanovení, ktoré umožňujú vznik združení. Navrhovateľ v odvolaní zdôraznil, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcov a to oznámením o vstupe združení do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je podľa navrhovateľa zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania nemá združenie žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade, ale len z označenia účastníkov konania usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Podľa názoru navrhovateľa len na základe skutočnosti, že odporca je spotrebiteľom, je nemožné bez akýchkoľvek vedomostí o predmete a stave konania pripraviť sa na zastupovanie v tej ktorej veci a naplniť tak podstatu právneho úkonu - príprava a prevzatie právneho zastúpenia. Navrhovateľ v odvolaní ďalej uviedol, že vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje a to bez uvedenia nových významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Na priznanie náhrady trov konania je podľa navrhovateľa nevyhnutné splnenie podmienok vyžadovaných v ust. § 142 OSP a to najmä účelnosť vynaložených trov konania, preto je nesporné, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Združenie v predmetnom konaní nevystupuje ako splnomocnený zástupca odporkyne, pričom táto o vstupe združení do konania pravdepodobne ani nemala žiadnu vedomosť. Navrhovateľ v odvolaní ďalej uviedol, že podľa jeho názoru súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa článku 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Pokiaľ vedľajší účastník v súvislosti s dôvodnosťou priznania trov poukazuje na § 137 OSP a na ustanovenie Charty základných práv EÚ ako aj na rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, tak navrhovateľ k uvedenému uvádza, že združenie odporcu v konaní nezastupuje. Z uvedeného dôvodu nemožno podľa názoru navrhovateľa argumentovať vyššie uvedeným ustanovením, nakoľko to priznáva náhradu hotových výdavkov právnickej osobe, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, čiže ide najmä o Centrum právnej pomoci. Na základe uvedeného navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý výrok rozsudku

preskúmal a v zmysle ustanovenia § 220 OSP ho zmenil tak, že vyhovie odvolaniu navrhovateľa, to znamená vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia neprizná.

Krajský súd ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu danom odvolaním navrhovateľa podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a odvolaním navrhovateľa napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania vo výške 65,58 €, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia podľa § 220 OSP zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Zo spisu odvolací súd zistil, že návrhom na vydanie platobného rozkazu zo dňa 03. 05. 2011, ktorý bol doručený okresnému súdu dňa 23. 05. 2011 sa navrhovateľ voči odporkyňi domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi do 15 dní od doručenia platobného rozkazu sumu vo výške 438,93 €, ďalej ročný úrok z omeškania vo výške 8,5 % špecifikovaný v petite návrhu na vydanie platobného rozkazu, súdny poplatok vo výške 26,- € a trovy právneho zastúpenia vo výške 93,48 € s DPH.

V podaní zo dňa 14. 10. 2011 zoberal navrhovateľ návrh v časti o zaplatenie 139,58 € späť. Uznesením č. k. 5C/178/2011-47 zo dňa 10. 11. 2011 okresný súd konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 139,58 € čiastočne podľa § 96 ods. 1 OSP zastavil.

Oznámením o vstupe do konania zo dňa 24. 04. 2012 občianske združenie OZ Právna pomoc spotrebiteľom so sídlom v Košiciach oznámilo okresnému súdu, že podľa § 93 ods. 2 a 4 OSP vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane odporkyne a zároveň žiadalo, aby mu súd doručil návrh na začatie konania s prílohami. V podaní zo dňa 09. 06. 2012 sa vedľajší účastník na strane odporkyne vyjadril k návrhu a vo vyjadrení uviedol, že odporkyňa, ktorá nekonala v rámci svojej podnikateľskej činnosti uzatvorila s právnym predchodcom navrhovateľa spotrebiteľskú zmluvu o pripojení. V uvedenej súvislosti poukázal vedľajší účastník na strane odporkyne na ustanovenie § 52 ods. 1, 2, 3, 4 a ustanovenie § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom zdôraznil, že pokiaľ ide o nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, tento nárok si navrhovateľ odvodzuje z neprijateľnej zmluvnej podmienky. Zdôraznil, že dohoda o zmluvnej pokute, na základe ktorej si navrhovateľ uplatňuje nárok na zmluvnú pokutu nebola individuálne dojednaná. Navrhovateľ ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovaným spotrebiteľom osobitne nevyjednával, pretože zmluvná pokuta je dojednaná za rovnakých podmienok vo všetkých zmluvách o pripojení, pričom je zrejmé, že navrhovateľ mení len výšku zmluvnej pokuty. Spotrebiteľ nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy o pripojení. Dohodnutá zmluvná podmienka týkajúca sa zmluvnej pokuty v Dodatku ku Zmluve o pripojení zaväzuje odporkyňu k jej zaplateniu počas celej doby viazanosti, teda počas 24 mesiacov. Zmluvnú pokutu treba preto považovať za neprímeranú sankciu aj z hľadiska času, kedy dodávateľ vôbec nerozlišuje situáciu, keď v dôsledku nezaplatenia sumy dôjde k ukončeniu zmluvy napr. 1 mesiac pred uplynutím doby viazanosti a prípad, keď spotrebiteľ nezaplatí cenu poskytnutých služieb hneď v prvý mesiac viazanosti, teda na začiatku zmluvného vzťahu. Vedľajší účastník na strane odporkyne vo vyjadrení k návrhu zároveň vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku a uviedol, že pre premlčanie nároku nemôže súd navrhovateľovi uplatnený nárok priznať.

V podaní zo dňa 23. 07. 2012 zoberal navrhovateľ návrh na začatie konania v časti o zaplatenie sumy 17,46 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 17,46 € od 03. 05. 2008 do zaplatenia späť a navrhol konanie čiastočne v tejto časti zastaviť. Na základe uvedeného čiastočného späťvzatia návrhu okresný súd uznesením č. k. 5C/178/2011-82 zo dňa 11. 09. 2012 konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 17,46 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 17,46 € od 03. 05. 2008 do zaplatenia zastavil. Po uvedenom čiastočnom zastavení konania zostala predmetom sporu suma 281,89 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % zo sumy 27,58 € od 01. 06. 2008 do zaplatenia, 8,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 33,24 € od 28. 06. 2008 do zaplatenia a 8,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1,99 € od 29. 07. 2008 do zaplatenia. Rozsudkom č. k. 5C/178/2011-101 zo dňa 04. 06. 2013 Okresný súd Brezno, tak ako bolo vyššie konštatované, zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi 112,81 € spolu s 8,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 27,58 € od 01. 06. 2008 až do zaplatenia, 8,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 33,24 € od 28. 06. 2008 až do zaplatenia, 8,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1,99 € od 29. 07. 2008 až do zaplatenia, všetko do

troch dní od právoplatnosti rozsudku; v prevyšujúcej časti návrh zamietol. O trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 OSP tak, že navrhovateľa zaviazal nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy právneho zastúpenia vo výške 65,58 € (podľa odôvodnenia rozsudku v časti trov konania vo výške 32,53 €), do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Navrhovateľ v odvolaní poukázal na ustanovenie § 150 ods. 2 OSP s tým, že v danom prípade sa jedná o tzv. drobný spor, a preto mal súd správne na rozhodnutie o trovách vedľajšieho účastníka aplikovať ustanovenie § 150 ods. 2 OSP. Okrem toho navrhovateľ v odvolaní namietol neúčelnosť vedľajším účastníkom uplatnených trov právneho zastúpenia.

Po preskúmaní veci odvolací súd uvádza, že odvolacia námietka navrhovateľa vo vzťahu k aplikácii ust. § 150 ods. 2 OSP je opodstatnená, pretože aplikácia ustanovenia § 150 ods. 2 OSP prichádza do úvahy v prípade, ak ide o konanie v tzv. drobných sporoch t. j. konanie, ktorého predmetom je suma neprevyšujúca 1 000,- € (§ 200ea OSP). Iba v tomto prípade platí, že ak je výška trov neprimeraná voči pohľadávke nemusí súd priznať úspešnému účastníkovi náhradu trov konania vôbec, alebo mu prizná náhradu trov konania v menšom rozsahu ako predstavujú trovy účelne vynaložené na uplatňovanie alebo bránenie práva. Ide o zakotvenie moderačného práva súdu pri rozhodovaní o výške trov konania. Ako jediné kritérium zákon zakotvuje neprimeranosť trov voči pohľadávke. Ostatné kritériá sú v konaní v drobných sporoch pre rozhodnutie o náhrade trov konania irelevantné. Aký pomer výšky trov k výške pohľadávky treba považovať za neprimeraný to zo zákona nevyplýva, táto otázka je ponechaná na úvahu súdu. V danom prípade po dvoch čiastočných späťvzatiach žaloby zostala predmetom sporu suma 281,89 €. Ide jednoznačne o tzv. drobný spor, čo znamená, že aplikácia ustanovenia § 150 ods. 2 OSP je v danom prípade opodstatnená. Z uvedeného dôvodu odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy právneho zastúpenia podľa § 220 OSP tak, že celkovo vyčíslené trovy právneho zastúpenia v sume 65,58 € znížil o 2/3-iny. Ostatné odvolacie námietky navrhovateľa týkajúce sa neúčelnosti trov konania nepovažoval odvolací súd za dôvodné, pretože vedľajší účastník na strane odporkyne jednoznačne vystupoval v konaní v prospech odporkyne. Jeho procesné úkony boli v príčinnej súvislosti s výsledkom konania a teda nemožno konštatovať, že by mu vôbec nemali byť priznané trovy konania z dôvodu ich neúčelnosti, nakoľko by to bolo v rozpore s ustanovením § 18 OSP t. j. s princípom rovnosti účastníkov konania.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 224 ods. 1 OSP v nadväznosti na ustanovenie § 142 ods. 2 OSP, tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, pretože na každej zo sporových strán bol v odvolacom konaní úspech len čiastočný (navrhovateľ požadoval v odvolaní trovy právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi vôbec nepriznať).

Senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.